

ת"פ 68763/07/20 - מדינת ישראל - פמ"מ נגד אשגרה צ'אנה - נדון, וויסיהון אלמה -, שלמה צ'אנה - נדון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 68763-07-20 מדינת ישראל נ' צ'אנה ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט חגי טרסי המאשימה נגד הנאשמים
מדינת ישראל - פמ"מ	
1. אשגרה צ'אנה - נדון	
2. וויסיהון אלמה - ע"י ב"כ עו"ד פורר	
3. שלמה צ'אנה - נדון	

גזר דין - נאשם 2

כתב האישום

הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של **נשיאת נשק** - עבירה על סעיף 144 (ב) רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, נאשמים 1 ו-3 הם אחים והנאשם נמצא עמם בקשרים חברתיים. עובר ליום 15.7.20 קשרו הנאשמים 1 ו-3 קשר לבצע פשע אשר פרטיו אינם ידועים (להלן: "הקשר"). לצורך קידום הקשר, ביום 15.7.20 שכר הנאשם 1 רכב, רכש אופנוע וביצע אתחול לשני כרטיסי סים בטלפונים ניידים בחנות המיועדת לכך (להלן: "הטלפונים המבצעים"). עובר ליום 16.7.20 בשעה 21:30 לערך, לצורך הוצאת הקשר לפועל, הצטיידו הנאשמים 1 ו-3 ברכב השכור, באופנוע, בניידים המבצעים וכן בכפפות, מסכות, סכום של ₪ 14,300 במזומן, ג'ריקן המכיל דלק ופרטי לבוש. הנאשם הצטייד באקדח חצי אוטומטי מסוג ברטה קליבר 9 מ"מ, הטעון במחסנית עם 8 כדורים ו-6 כדורים נוספים. ביום 16.7.20 עובר לשעה 21:30 לערך, נסעו שלושת הנאשמים ברכב כשהנאשם מוביל ונושא עמו את האקדח והתחמושת, עד שהגיעו לפרדס הסמוך למתחם משפחת "אבו עדרה". בהגיעם לפרדס הנאשם ישב במושב הנהג, נאשם 3 ישב במושב לצדו כשהוא ללא חולצה וללא נעליים והנאשם 1 ישב במושב האחורי כשהוא לבוש בתחתונים בלבד. באותה עת, החזיק הנאשם באקדח ובתחמושת כשהם מוסלקים בחולצה שחורה מגולגלת ובשקית ניילון שקופה, על גבי שטיח המושב הקדמי ברכב, שהיה מונח לרגליו. במרחק של כ-120 מטר מהרכב נמצא האופנוע כשהמפתחות שלו, יחד עם מפתחות הרכב, היו על גג הרכב.

במסגרת ההסדר שגובש בין הצדדים, לא גובשו הבנות עונשיות אך הוסכם כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן וכי המאשימה לא תעתור להשית עליו קנס. להשלמת התמונה יצוין כי על יסוד אותן עובדות ממש הורשעו

הנאשמים 1 ו-3 בעבירה של קשירת קשר לפשע, והסדר הטיעון בעניינם כלל עתירה משותפת לעונש מאסר למשך 6 חודשים שיינשא בעבודות שירות, לצד מרכיבי ענישה משלימים. ביום 14.9.21, לאחר שהתקבלו חוות דעת חיוביות מצד הממונה על עבודות השירות, אשרתי את הסדר הטיעון והטלתי על הנאשמים 1 ו-3 את העונש המוסכם. נותרה אפוא מלאכת גזירת הדין בעניינו של הנאשם בלבד.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי מדובר בצעיר כבן 29, המצוי בזוגיות ואב לילדה כבת ארבע. כיום מתגורר בבית הוריו ברחובות עם משפחתו ועובד בחברת צינורות השקיה מזה כחצי שנה. הנאשם עלה ארצה בגיל צעיר, התמודד עם קשיי שפה והשלים 10 שנות לימוד. לדבריו, מגיל צעיר חבר לחברה שולית באזור מגוריו והחל מעורבות בפלילים לצד צריכת אלכוהול לא מבוקרת. כבר בגיל 16 נשפט לעונש מאסר ראשון, בגין הרשעתו בביצוע עבירות אלימות. לאור מעורבות בפלילים לא גויס לצבא. לחובתו מספר הרשעות קודמות בעבירות אלימות, הפרת הוראה חוקית וסמים, והוא נידון לשלושה מאסרים בפועל, האחרון בשנת 2011.

במסגרת הליך המעצר הועמד הנאשם בצו פיקוח למשך 6 חודשים, במסגרתו שולב בקבוצת עצורי בית. במהלך השיחות, הציג עצמו הנאשם כמי שערך שינוי במישורי חייו השונים כשלצד יכולתו להתייחס באופן ביקורתי להתנהלות הפלילית בעבר, הרי התייחסותו לעבירה הנוכחית אופיינה בזהירות וקושי להעמיק ההתבוננות בגורמים העומדים ברקע להסתבכותו ובגורמי הסיכון. התנהלותו מול שירות המבחן אופיינה בפאסיביות והגעתו לקבוצה לוותה בחיסורים ואיחורים. בתאריך 25.4.21 הגיע הנאשם לקבוצה בפעם האחרונה ומאז ניתק קשר עם שירות המבחן והניסיונות להשיגו לא צלחו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נמצא בסיכון להמשך התנהלות שולית ופורצת גבולות. לדבריו, מצא את האקדח חודשיים לפני שנעצר והחביא אותו, אך לא תכנן להשתמש בנשק, גם לא לצורך איום. הוא שלל סכסוכים כלשהם ותחושת איום. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה לבחון את נסיבות ביצוע העבירה והוא חסר תובנה באשר להתנהגותו ולחומרת העבירה.

באשר להערכת הסיכון, הרי שמדובר בבחור צעיר אשר מגיל צעיר חבר לחברה שולית והחל מעורבותו בפלילים, כאשר ברקע קשיים של הוריו להוות עבורו גורמים מכוונים ומציבי גבול. בשנים האחרונות ערך מאמצים לתפקוד תעסוקתי, אישי ומשפחתי, אך לצד זאת עולה כי לא ניתק קשריו השוליים בסביבת מגוריו. שירות המבחן התרשם כי רמת הסיכון להישנות עבירות חוזרות בתחום האלימות היא גבוהה, כאשר הנזק הצפוי בשל כך גבוה גם הוא. בבחינת גורמי הסיכון נלקחו בחשבון העבירה הנוכחית וחוסר התובנה של הנאשם להתנהגותו, ועבירותיו החוזרות בתחום האלימות. שירות המבחן העריך כי ככל הנראה חש הנאשם בקרב חברה שולית תחושות שייכות, קבלה ותשומת לב, שיתכן והיו חסרים בתא המשפחתי. עוד התרשם שירות המבחן כי לאורך השנים הפנים הנאשם נורמות שוליות. בבחינת גורמי הסיכון לקח שירות המבחן בחשבון כי מדובר בבחור צעיר, אשר על אף קשייו, מחזיק בשאיפות לניהול אורח חיים תקין. עוד צוין הרושם כי הנאשם מורתע מההליכים המשפטיים שננקטו נגדו.

נוכח העדר תובנה של הנאשם באשר לבעייתיות במצבו, קשייו לשתף פעולה עם שירות המבחן במסגרת צו פיקוח המעצר והתרשמותם כי אינו בשל כיום לבחינה עצמית מעמיקה באשר לדפוסיו, בחירותיו והתנהלותו, לא נוצר פתח

להמשך טיפול. לפיכך נמנע שירות המבחן מממן המלצה טיפולית בעניינו. עם זאת, בשל גילו הצעיר והמוטיבציה שהוא מבטא לנהל אורח חיים תקין, הומלץ על ענישה בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו את החומרה הרבה שבמעשיו של הנאשם ואת פגיעתם בערכים חברתיים חשובים, ובראשם ההגנה על שלומו ובטחונו של הציבור. עוד הדגיש את הסיכון הכרוך בעבירות נשק, ציין את החשיבות שבענישה מרתיעה והזכיר כי עבירות מעין אלו הוכרו כמכת מדינה, תוך שהוא מפנה לתיקון לחוק ולדברי ההסבר. לטענתו, הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף גבוה, שכן מדובר בעבירת נשיאת אקדח טעון ותחמושת נוספת, עבירה שלצידה 10 שנות מאסר. השלכות מעשיו של הנאשם ידועות לכל, כאשר במקרים דומים נגרמות לעיתים גם אבדות בנפש. באשר למדיניות הענישה הפנה לאסופת פסיקה, ועתר למתחם עונש הולם הנע בין 20 ל-50 חודשי מאסר.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ציין כי הנאשם בעל עבר פלילי אשר התיישן, כאשר מדובר בעבירות אלימות וסמים בין השנים 2008 - 2013, הכוללים נשיאת מאסרים מאחורי סורג ובריח. עוד ציין כי מדובר במי שנטל אחריות, הודה במיוחס לו וחסך זמן ציבורי יקר. מנגד, הפנה לתסקיר שירות המבחן המעיד על קשיים, וביניהם התנהלות פאסיבית, חיסורים ואיחורים למפגשים, עד כדי ניתוק קשר מוחלט. עוד ציין כי שירות המבחן התרשם שנאשם נמצא בסיכון להמשך התנהלות שולית ופורצת גבולות ברמה גבוהה, כאשר אף חומרתן משוערת כגבוהה, הוא מתקשה לבחון את נסיבות ביצוע העבירה וחסר תובנה באשר להתנהגותו ולחומרת העבירה. על רקע זה נמנע שירות המבחן מהמלצה בעניינו. לאור דברים אלו עתר למקם את עונשו של הנאשם מעט מעל חלקו האמצעי של המתחם, לצד מאסר על תנאי, ובהתאם להצהרתו לא ביקש להטיל קנס.

ב"כ הנאשם ציין בפתח דבריו כי יש לזכור שהנאשם הורשע בעבירת נשיאת נשק בלבד, וזאת בשונה מעניינם של נאשמים 1 ו-3 אשר הורשעו בקשירת קשר לביצוע פשע. עוד הדגיש כי מדובר בנשק מסוג אקדח, להבדיל מתת מקלע או רובה, וכי הנשק נתפס מבלי שנעשה בו כל שימוש. הסנגור המלומד הוסיף וציין כי הנאשם היה נתון במעצר של ממש בגין הליך זה מעל 4 חודשים, וחמישה חודשים נוספים היה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני. בהמשך, שהה תחת תנאים מגבילים, כך שבסך הכל היה נתון במגבלות משמעותיות תקופה ארוכה של כשנה וחצי, ויש להתחשב בכך לעניין העונש. עוד הדגיש כי הרישום הפלילי ישן ועל כן ביקש להתייחס אל הנאשם כאל מי שעברו נקי ולחילופין לתת לשיקול זה משקל נמוך מאוד.

הסנגור המלומד לא התעלם מהתסקיר, וציין כי לצד חוסר העקביות בהליכי הטיפול, עולה מהתסקיר כי מדובר באדם העובד לאורך רוב שעות היום כדי להחזיר חובות, וזהו גם מקור הקושי להגיע לטיפולים. בהקשר זה הוצגו גם תלושי משכורת ממקום העבודה, אשר סומנו ע/2. מדובר לדבריו בנאשם צעיר, בעל שאיפות לנהל חיים נורמטיביים, אשר לא נפתחו לו תיקים נוספים ומסר בדיקות שתן נקיות. עוד ציין כי תסקיר שירות המבחן בא בסוף בהמלצה לענישה בדמות עבודות שירות, זאת לצד קביעה כי מסוכנותו גבוהה, על כן ביקש ב"כ הנאשם לקבוע כי ההמלצה סבירה בעוד המסקנה לגבי מסוכנותו של הנאשם אינה מבוססת. ב"כ הנאשם ציין כי הליכי המעצר היוו מבחינת הנאשם גורם הרתעה משמעותי. לטענתו, המתחם שעליו הצביעה המאשימה חמור מדי, וגם אין הצדקה להשית עונש העולה על הרף התחתון

של המתחם. לפיכך, ביקש לקבל את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם עבודות שירות או לחילופין תקופה מאסר מינימלית, במידה ויסבור בית המשפט כי יש מקום למאסר, זאת לאור הפגיעה הקשה של מאסר ממושך בחייו.

לבסוף, שמעתי גם את דברי הנאשם עצמו, אשר הביע צער וחרטה על מעשיו ומסר כי למד את הלקח. עוד ציין כי עברה עליו שנה קשה, הוא הבין את חומרת מעשיו ולא יחזור על כך.

דין והכרעה

"התופעה של החזקת נשק שלא כדין על ידי אזרחים מהווה איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתית ו"הגורם בלעדיו איין" (*causa sine qua non*) למגוון רחב של עבירות, החל בעבירות איומים ושוד מזוין, המשך בעבירות גרימת חבלה חמורה וכלה בעבירות המתה. לעתים קרובות הנשק הבלתי חוקי נרכש מלכתחילה למטרות עבירה, ואף אם הנשק נרכש למטרות "הגנה עצמית", הזמינות של הנשק מעודדת את השימוש בו לביצוע עבירות שונות ולחרפת תוצאותיהן.

על כן, המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ "לשים יד" על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק. אזכיר כי המחוקק ביטא את גישתו המחמירה לתופעה זו כאשר קבע עונשים מחמירים של 7 שנות מאסר על רכישה או החזקה של נשק בלא רשות על פי דין, 10 שנות מאסר על נשיאה או הובלה של נשק בלא רשות על פי דין, ו- 15 שנות מאסר על ייצור, יבוא או סחר בנשק בלא רשות על פי דין (סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977); זאת אף בלא שנעשה בנשק שימוש לביצוע עבירה נוספת.

ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת "ייבוש הביצה" המשמשת ערס לגידולן של תופעות אלה. מהלך כזה מחייב הירתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן, וכל שכן מקום שנעשה בנשק כזה שימוש בביצוע עבירות אלימות לסוגיהן."

דבריו אלה של כב' השופט מזוז מתוך פסק הדין בע"פ 4406/19 מ"י נ' סובח (5.11.19) מבהירים הבהר היטב את הפגיעה החמורה בערכים החברתיים הבסיסיים ביותר, שעניינם השמירה על הסדר הציבורי, על שלומם ובטחונם של הציבור ועל חיי אנוש ממש, הכרוכה בביצוע עבירות הנשק, לרבות אלה שעניינן החזקה ונשיאה גרידא. לפיכך, מחויבים בתי המשפט לפעול בנחישות לצמצום תופעת נשיאת הנשק הבלתי חוקי, ועניינו של הנאשם, גם אם לא השתמש באקדח אותו נשא, אינו שונה, ומחייב אף הוא תגובה עונשית מחמירה ומרתיעה.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים מצויה במקרה זה, **במדרג החומרה הבינוני** של עבירות מעין אלה. מדובר אמנם

בנשיאת אקדח, ולא נשק התקפי בעל פוטנציאל נזק מוגבר, אך האקדח היה טעון במחסנית ובכדורים, כך שפוטנציאל הנזק שהיה כרוך בנשיאתו לא היה מבוטל. יתרה מכך, גם אם לנוכח עובדות כתב האישום המתוקן אין לייחס לנאשם את קשירת הקשר ואת פעולות ההכנה הנרחבות שביצעו שני הנאשמים הנוספים לקראת היציאה לפעילות המשותפת, הרי שלא ניתן להתעלם מכך שאין מדובר בנשיאה מקרית או אקראית של האקדח הטעון, אלא במי שיצא במודע, ביחד עם אחרים, לפעילות פלילית מבצעית, שטיבה המדויק ומטרתה נותרו עלומים. לצורך אותה פעילות הצטייד הנאשם באקדח הטעון, ונסע עם הנאשמים האחרים לאותו פרדס סמוך למתחם מגורים, שם נתפס במושב הנהג ברכב כשהאקדח מוסלק למרגלותיו.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של נשיאת אקדח, הרי שקיימת פסיקה ענפה המבהירה כי דינם של המורשעים בה להישלח, אלא במקרים חריגים ביותר, לתקופת מאסר ממשית מאחורי סורג ובריח, ואפרט:

בע"פ 2564/19 **אזברגה נ' מ"י** (18.7.19), נקבע בבית המשפט המחוזי **מתחם ענישה שנע בין 12 ל-40 חודשי מאסר** בפועל, בגין נשיאת אקדח ומחסנית תואמת, שנרכשו זמן קצר קודם לכן על ידי המערער וחברו, ברכב בו נסעו יחדיו. הנאשם, בחור צעיר ללא עבר פלילי, אשר הודה במיוחס לו, נדון ל-**16 חודשי מאסר** בפועל, ובית המשפט העליון דחה את הערעור שהגיש.

בע"פ 4215/18 **ח'טיב נ' מ"י** (8.7.18), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת. הנאשם שהה בסמטה סמוכה לחצר ביתו, כשהוא נושא על גופו אקדח טעון בארבעה כדורים. נקבע **מתחם ענישה הנע בין 15 ל-36 חודשי מאסר בפועל**, והנאשם נדון ל-**15 חודשי מאסר בפועל**.

בע"פ 5765/20 **אבו בכר נ' מ"י** (22/03/21) נסעו המערערים ברכב ובו נשאו והובילו שני אקדחים, שבכל אקדח מחסנית מלאה. כאשר סימנו להם שוטרים לעצור, המשיך הנהג בנסיעה קצרה ולאחר שעצר את הרכב יצא חברו מהרכב, רץ אל חצר בית סמוך והשליך שם את האקדחים והמחסניות. על אף העדר עבר פלילי, הטיל בית המשפט על כל אחד מהם **18 חודשי מאסר בפועל**, והערעור שהגישו לבית המשפט העליון נדחה.

בע"פ 2101/21 **טוביה נ' מ"י** (29.7.21), דובר בנאשם שהורשע, על פי הודאתו, בעבירה של נשיאת נשק, בכך שנשא אקדח ומחסנית עם ארבעה כדורים בעודו נוסע ברכב, נמלט מהשוטרים רגלית והשליך את הנשק לחצר סמוכה. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 16 ל-40 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם בעל עבר פלילי והושת עליו עונש של **30 חודשי מאסר**. הערעור על חומרת העונש נדחה, תוך שבית המשפט העליון מבהיר כי **"יש להחמיר בענישה בגין עבירות בנשק ש"יעדו הסופי" אינו נהיר"**.

בע"פ 2141/21 **חניני נ' מ"י** (27/05/21) הצטייד המערער באקדח אוויר, אשר בוצעו בו שינויים שמאפשרים ירי של תחמושת בקליבר 7.65 מ"מ וכן בכדורים תואמים. הוא נתפס בחצר קרובה לביתו בשעת לילה מאוחרת, כשהוא נושא את האקדח על גופו ובתוכו ארבעה כדורים. הוא נדון, בין היתר, ל-**20 חודשי מאסר בפועל**. וערעורו על חומרת העונש נדחה.

בע"פ 7177/20 **כנעאן נ' מ"י** (27.1.2021) דובר במערער שהורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק בכך שיצא מפתח ביתו של שכנו, הוציא אקדח, הכניס לתוכו מחסנית טעונה, דרך את האקדח ובחלוף מספר דקות פרק את האקדח והעביר אותו לאדם אחר. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 15 ל-36 חודשי מאסר בפועל**, והשית על המערער **24 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור שהוגש על חומרת העונש, והזכיר את מגמת ההחמרה הנדרשת בעבירות מסוג זה.

בע"פ 2892/13 **עודתאללה נ' מי** (29.09.13) הורשע המערער, צעיר בן 25, ללא עבר פלילי, בכך שנתפס נוהג ברכב ובו אקדח ומחסנית ריקה מכדורים. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שבין שנה לשלוש שנים**, וגזר עליו **21 חודשי מאסר בפועל**. הערעור על העונש נדחה.

בע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מ"י** (21.02.12) הסליק הנאשם ברכב בו נסע, אקדח, מחסנית טעונה בכדורי 9 מ"מ וקופסאות עם כדורים דומים. לנאשם הרשעה קודמת יחידה מתחום אחר. בית המשפט המחוזי גזר עליו **24 חודשי מאסר בפועל**. הערעור על חומרת העונש נדחה.

על יסוד נתונים דומים קבעתי בחודשים האחרונים מספר פעמים מתחמי ענישה המבטאים את יסודות החומרה של עבירת נשיאת האקדח כשלעצמה, ללא שימוש פלילי נוסף כלשהו בנשק. מתחמים אלה נעו סביב 13 - 14 חודשי מאסר ברף התחתון של המתחם, ועד 36 חודשים ברף העליון. ראו למשל גזרי הדין בתיקים הבאים: ת"פ 33544-04-20 **מ"י נ' פריג' (5.10.21)**, ת"פ 40410-04-21 **מ"י נ' אלטורי (1.11.21)**, ת"פ 19463-05-21 **מ"י נ' קשווע (2.11.21)**.

פסק דין נוסף שברצוני להדגיש, בטרם אתייחס לפסיקה הרבה שהוצגה מטעם ההגנה, הנו ע"פ 3877/16 **ג'באלי נ' מ"י (17.11.16)**, שם נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק. בעקבות סכסוך בין הנאשם לבין אחר, קבעו השניים להיפגש לשם יישוב הסכסוך. הנאשם הגיע למקום המפגש כשהוא נושא עמו ברכב אקדח גנוב, טעון במחסנית שהכילה כדורים. כשהגיע למקום המפגש, החביא את האקדח במכנסיו, וכשנעצר על ידי שוטרים שהגיעו למקום השליך את האקדח. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הולם שבין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, נדון ל-**34 חודשי מאסר בפועל**. הדגשתי החלטה זו משום שהיא מדגימה את ההחמרה המתחייבת במתחם הענישה בגין נשיאת אקדח, מקום בו נועד אותו נשק לשימוש מבצעי במסגרת פעילות פלילית כלשהי. זהו המקרה שלפנינו, וגם אם נסיבותיו חמורות פחות מאלו של **ג'באלי**, בהעדר מידע קונקרטי בדבר טיב הפעילות הפלילית בה נטל הנאשם חלק, הרי שעדיין מתעוררים במקרה זה מרכיבי חומרה נוספים, המצדיקים קביעת מתחם חמור במעט מזה שקבעתי בעבר בגין מעשי נשיאה "ניטראליים", שאינם כוללים פעילות פלילית נוספת.

כאן המקום לציין כי גם הפסיקה הענפה אליה הפנה הסנגור המלומד אינה מלמדת על מתחם ענישה אחר, שאינו כולל דרך כלל תקופת מאסר ממושכת, גם ברף התחתון של המתחם. כך למשל, בת"פ 44807-04-19 (מחוזי מרכז) **מ"י נ' יאלו (7.11.19)**, שהוגש מטעם ההגנה, דובר בנאשם שנסע עם אחר ברכב, כאשר הוא נושא אקדח טעון ומחסנית תואמת. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הנע בין 14 ל-30 חודשי מאסר** והשית על הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי,

16 חודשי מאסר בפועל.

מקרים אחרים שהוצגו מטעם ההגנה, אינם מסייעים לקביעת המתחם בענייננו, שכן דובר בהם על עבירות נשיאה שבוצעו בנסיבות מקלות ומיוחדות, אשר אינן מתקיימות במקרה הנוכחי. כך למשל, בת"פ (מחוזי חי') 16505-02-18 מ"י נ' סעדי (26/6/18), דובר במי שנתפס נוסע ברכב כשבכיס מעילו אקדח טעון במחסנית, וברשותו תחמושת נוספת. עם זאת, גובשה בין הצדדים הסכמה לפיה הנאשם לא החזיק באקדח החזקה ממושכת וכי הייתה ידיעה מודיעינית בדבר כוונה לפגוע בו בשנית, לאחר שכבר נורה בעבר. על רקע זה נקבע **מתחם ענישה מתון הנע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל**, ועל הנאשם, צעיר בעל עבר פלילי לא מכביד, הושתו **11 חודשי מאסר בפועל**.

בדומה, בת"פ (מחוזי נצ') 29671-12-13 מ"י נ' טאטור (10.6.14), שם הורשע הנאשם בנשיאת אקדח ובעבירות נלוות, נקבע כי התחמושת בה החזיק הייתה של כדורים חסרי קליע, וכי לא דובר בנשיאה למטרה עבריינית טהורה, אלא לצורך "יריות שמחה" באירועים. אך בשל נתונים אלה נקבע **מתחם ענישה מתון הנע בין 10 ל-36 חודשי מאסר**. על רקע שיקולי שיקום השית בית המשפט המחוזי עונש מאסר בעבודות שירות, אך בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה (ראו ע"פ 5681/14 מ"י נ' טאטור (1.2.15)) והטיל **8 חודשי מאסר בפועל**, מבלי למצות עם הנאשם את הדין.

אמת, הסנגור המלומד, בשקדנותו הרבה, הצליח לאתר בפסיקת בתי המשפט המחוזיים לאורך העשור האחרון, מספר גזרי דין בהם נקבעו מתחמי ענישה מתונים יותר לצד עבירה של נשיאת אקדח. ראו לעניין זה ת"פ 13999-11-16 (מחוזי חי') מ"י נ' טרבייה (2.3.17), ת"פ (מחוזי חי') 13153-08-15 מ"י נ' עמאש (4.4.16); ת"פ (מחוזי נצ') 35007-04-13 מ"י נ' עזאעיה (8.1.15), ת"פ (מחוזי ים) 51523-10-17 מ"י נ' בלזמית (2.5.18), ת"פ (מחוזי ים) 12109-06-15 מ"י נ' ג דאת (27.9.16). עיון בגזרי הדין הללו מלמד כי מדובר היה בהם ככלל בנאשמים צעירים, ללא עבר פלילי, אך מעבר לכך, וזה העיקר, גם בהחלטות אלה נקבעו, ללא יוצא מן הכלל, מתחמי ענישה אשר כללו גם ברף התחתון שלהם עונשי מאסר ממשיים, מאחורי סורג ובריה, ולא בעבודות שירות.

עוד ראוי להזכיר בהקשר הנוכחי את הנחייתו העקבית של בית המשפט העליון לאורך העשור האחרון להחמיר בענישה בעבירות נשק ולהעלות באופן הדרגתי את רף הענישה המוצב לצידן. הנחיה זו עומדת בתוקף גם בימינו אנו, כפי שנקבע אך לאחרונה במסגרת ע"פ 6068/21 מ"י נ' פקיה (19.12.21):

"... בית משפט זה הדגיש בפסיקתו פעם אחר פעם, כי עבירות הנשק הפכו לחזון נפרץ, המביא לעיתים מזומנות לפגיעה בחיי חפים מפשע. בהתאם לכך, בית משפט זה שב וקבע כי החמרת הענישה בגין עבירות אלו היא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי להרתעת הציבור מפני ביצוען (ראו מיני רבים: ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, פסקאות 16-17 לחוות דעתי מ-5.11.2019); רע"פ 7344/18 מג'יד נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (21.10.2018))."

בנוסף, אך לפני שבועות אחדים חוקקה כנסת ישראל הוראת שעה המורה על עונשי מינימום בעבירות נשק, לרבות

בעבירות ההחזקה והנשיאה. הוראת השעה אינה חלה ישירות על עניינו של הנאשם, אך היא משקפת באופן מובהק את החובה המוטלת בימים אלה על בתי המשפט להחמיר בדינם של עברייני הנשק.

בשים לב לכל האמור לעיל, לנוכח הנסיבות הקונקרטיות של ביצוע העבירה, מדיניות הענישה הנוהגת וכן טיבה ועצמתה של הפגיעה בערכים החברתיים, אני סבור כי לצד מעשיו של הנאשם יש לקבוע **מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-40 חודשי מאסר בפועל**, לצד מרכיבי ענישה נלווים.

משנקבע מתחם העונש ההולם, ובהעדר עילה המצדיקה סטייה ממנו, יש לאתר את העונש הראוי בגדר המתחם, תוך מתן משקל לנסיבותיו של הנאשם, לעברו ולדפוסיו. בהקשר זה אזכיר כי מדובר בבחור צעיר כבן 29, נשוי ואב לקטינה בת ארבע. בין השנים 2008 ל-2013 נרשמו לחובתו 6 הרשעות, בעיקר בעבירות אלימות, והוא נשא בעטין 3 תקופות מאסר, הארוכה שבהן למשך 18 חודשים. מאז שוחרר ממאסרו האחרון חלף פרק זמן ניכר, במהלכו נמנע מעבירות נוספות, ורישומיו אף התיישנו, אך העובדה כי בעבר כבר הסתבך בעבירות אלימות ואף טעם מספר פעמים טעמו של מאסר, ובכל זאת שב כעת לסורו, מדאיגה וראוי שתשליך במידת מה על עונשו. התמונה המדאיגה מצטיירת גם מתסקיר שירות המבחן, המצביע על דפוסים שוליים, על תובנה לקויה, על היעדר שיתוף פעולה בהליכי טיפול ושיקום ועל רמת מסוכנות גבוהה למעורבות בעבירות אלימות נוספות בעתיד. מכלול שיקולים אלה תומך באיתור העונש הראוי במעלה המתחם שנקבע.

לצד האמור, קיימים גם שיקולים מקלים המצדיקים להימנע ממיצוי הדין עם הנאשם. מדובר, עדיין, בבחור צעיר, שטרם מלאו לו 30. מהתסקיר עולה כי מאז הרשעתו האחרונה ערך הנאשם מאמצים לחיות אורח חיים נורמטיבי, בפן התעסוקתי, האישי והמשפחתי. גם כיום הוא עובד לפרנסתו ולפרנסת בני משפחתו. בנוסף, הודה הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, נטל אחריות למעשיו, הביע חרטה וחסך זמן ציבורי ניכר. שירות המבחן אמנם לא בא בהמלצה טיפולית, אך המליץ להסתפק בעניינו במאסר שיינשא בעבודות שירות. המלצה זו אינה ניתנת לאימוץ בנסיבותיו של הנאשם ולנוכח מעשיו החמורים, אך אין להתעלם ממנה ומהרציונל העומד בבסיסה. בנוסף, אינני מתעלם מהענישה המקלה שהושתה על חבריו של הנאשם למעשים המפורטים בכתב האישום, ובגזירת הדין יינתן גם משקל לתקופה הארוכה בה היה הנאשם נתון, לאחר שחרורו ממעצר, בתנאים מגבילים, לרבות מספר חודשים בהם הוחזק במעצר בפיקוח אלקטרוני. באיזון הכולל, יושת על הנאשם מאסר לתקופה המצויה בחלקו העליון של השליש התחתון של המתחם שנקבע.

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 24 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 16.7.20 ועד 23.11.20.
2. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת נשק מסוג פשע.

3. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת נשק מסוג עוון.

המוצגים יחולטו או יושמדו על פי שיקול דעת המשטרה.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ל' שבט תשפ"ב, 01 פברואר 2022, במעמד הצדדים.